

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 27/12/2024.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 128

Trên Kinh Phật nói: **“Thời kỳ Mạt pháp tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng”**. “Tà sư” là chỉ người hướng dẫn, dẫn đạo cho người khác. Một biển quảng cáo không phù hợp thuần phong mỹ tục thì đó cũng là tà sư. Nhiều người cho rằng mình tu chánh pháp, người khác tu tà pháp, đây là họ tự sinh ra tâm phân biệt chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Chỉ sợ không có hàng tốt không sợ người khác không biết”**. Chúng ta làm ra tấm gương, chuẩn mực tốt thì người khác sẽ học tập theo chúng ta. Để chuyển đổi hệ ý thức của con người thì chúng ta cần trải qua nhiều năm tháng, chúng ta nóng vội thì chúng ta đã sai.

Trước đây, tôi cũng là người nóng vội, làm việc gì tôi cũng mong muốn việc đó thành công. Hiện tại, tôi chỉ nỗ lực làm mà không mong cầu việc đó thành công hay không. Điều quan trọng là tôi đã dụng tâm, bền bỉ, kiên trì làm. Tôi phát tâm viết 1000 câu **“Nam Mô A Di Đà Phật”**, ngày nào tôi còn sống thì tôi đều làm. Nếu tôi sống hơn 1000 ngày thì tôi sẽ viết hơn 1000 câu. Chúng ta không cần lo nghĩ đến là một việc nào đó sẽ thành công hay thất bại mà quan trọng là chúng ta phải bắt đầu làm và làm với tâm bền bỉ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhất định phải tôn trọng tín ngưỡng của quần chúng. Họ tín ngưỡng tôn giáo nào chúng ta đều phải khích lệ, hoan hỷ, tán thán, chúng ta nhất định không được nói tôn giáo nào đó là không tốt hay bảo họ phải tin tôn giáo nào. Chúng ta không nên lôi kéo tín đồ, chúng ta cũng không được thể hiện ám thị rằng tôn giáo của họ là không tốt, nếu chúng ta làm như vậy thì nhất định tạo ra sự bất hoà, xung đột. Chúng ta làm được việc này thì xã hội an hoà, mọi người có thể hoà thuận ở với nhau”**.

Hòa Thượng nói: **“Khi Hòa Thượng ở Singapore, Ngài mời các tôn giáo khác đến để giảng, các tôn giáo đó cũng mời Hòa Thượng đến giảng đạo. Các tôn giáo giao lưu, giúp đỡ lẫn nhau. Chúng ta tuyệt đối không được tự khen mình mà chê người. Tôi tự khen mình chê người là trọng giới của Bồ Tát Giới, chúng ta nhất định phải hạ mình tôn người. Chúng ta tự hạ mình tôn người, đôi bên khiêm nhường, kính trọng lẫn nhau thì thế giới sẽ tốt đẹp biết bao! Đây là mục tiêu chân thật cao cả của giáo học của nhà Phật”**.

Phật pháp đến thế gian để làm thế gian tốt đẹp hơn, không chướng ngại, tổn hại thế gian. Hòa Thượng từng kể, khi Hòa Thượng đến Úc Châu, mọi người trong đạo tràng mua lại một Thánh đường nhỏ, mọi người vẫn giữ nguyên cây Thánh gia, kính pha lê, tượng đức Mẹ Maria; Trong ngày giáng sinh mọi người treo đèn, kết hoa rất trang trọng. Khi một số người quanh đó thắc mắc thì Hòa Thượng nói: **“Chúng tôi đến đây để làm đẹp hơn những gì đã có, không thay đổi”**. Từ cái cũ mà chúng ta làm cho nó đẹp hơn đây là đỉnh cao giáo học của nhà Phật.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để phòng bị, trừ bỏ được tâm cống cao ngã mạn?”*.

Hòa Thượng nói: **“Vấn đề này rất thiết thực, cống cao ngã mạn đích thực là đại chướng ngại đối với việc chúng ta tu hành”**.

Chúng ta thấy mình hơn người khác thì chúng ta sẽ không bao giờ chịu tiếp nhận lời dạy của người khác, không triệt để “y giáo phụng hành” theo lời dạy của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Chúng ta cho rằng cái thấy của mình là đúng thì đó là chúng ta đã “cống cao ngã mạn”. Nếu chúng ta biết giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền là chân lý thì chúng ta phải tuyệt đối “y giáo phụng hành”. Lời dạy của các Ngài đã được thời gian, không gian minh chứng, rất nhiều người tu hành đã có thành tựu, chúng ta không cần phải tư duy, lựa chọn.

Hòa Thượng nói: **“Ngã mạn là núi cao, núi cao này rất không dễ dàng vượt qua. Phật dùng phương pháp gì để đối trị? Chính là dùng phương pháp lễ kính. Chúng ta nhìn thấy tượng Phật Bồ Tát phải đánh lễ ba lạy, dùng đỉnh đầu cao quý của mình mà cúi gập xuống để thỉnh lễ đối với Phật Bồ Tát. Đây chính là cách chúng ta hàng phục tâm ngã mạn của chúng ta”**.

Chúng ta lễ tượng Phật Bồ Tát cũng không thể hàng phục được tâm ngã mạn của chúng ta, chúng ta phải lễ kính với tất cả mọi người thì tâm cống cao ngã mạn của chúng ta mới có thể hạ xuống. Bồ Tát Thường Bất Khinh gặp ai Ngài cũng lạy và nói: *“Tôi xin kính lạy quý Ngài vì quý Ngài sẽ thành Phật!”*. Khi bị người khác đá thì Ngài chạy ra phía xa, lạy và nói: *“Tôi xin kính lạy quý Ngài vì quý Ngài sẽ thành Phật!”*. Khi họ lấy đá ném thì Ngài chạy ra xa, lạy và nói: *“Tôi xin kính lạy quý Ngài vì quý Ngài sẽ thành Phật!”*.

Tâm cống cao ngã mạn có hai loại, một loại là “tăng thượng mạn”, một loại là “ti thượng mạn”. Ở thế gian, người được coi là giỏi thì thường có tâm cống cao ngã mạn, họ cho rằng, họ giỏi nên họ được quyền cống cao ngã mạn. Có những người dở hơn người, thấp hơn người, nhưng vẫn có tâm cống cao ngã mạn. Chúng ta thấy người khác giàu có mà chúng ta khinh miệt, chúng ta cho rằng họ không có gì là tài giỏi, chúng ta tỏ vẻ bất cần thì đó chính là chúng ta có tâm ngạo mạn. Đây là chúng ta rất cần nhưng chúng ta vẫn tỏ ra là bất cần.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta xem thấy tất cả chúng sanh đều là Phật Bồ Tát, là bậc thiện tri thức để mà đối đãi vậy thì tâm cống cao ngã mạn của chúng ta dần dần sẽ nhỏ đi”**. Tất cả mọi người đều là bậc thiện tri thức của chúng ta, ba người đi cùng nhau thì một người là ta, một người làm ra việc thiện để chúng ta học, một người làm ra việc xấu để chúng ta cảnh giác, tự nhắc nhở mình.

Hòa Thượng nói: **“Người mới học Phật thì lễ Phật là khóa trình vô cùng quan trọng. Trong Mật giáo, người mới bắt đầu học tập, trước tiên là phải lạy 10 vạn lạy, trong nửa năm thì phải hoàn thành. Hiên giáo tuy không có quy định nghiêm khắc như vậy nhưng khi sơ học, Lão sư dạy học trò mỗi ngày phải lạy 300 lần. Đây đều là phương pháp để hàng phục ngã mạn. Đây chính là phương pháp tu hành tốt nhất”**. Những năm đầu, mỗi ngày, Hòa Thượng đều lạy Phật 800 lần, mỗi lần mồ hôi đều ra ướt sũng áo của Ngài. Ở đây, thời tiết rất lạnh nhưng khi tôi lạy Phật, quần áo của tôi cũng bị ướt sũng.

Lạy Phật vừa giúp chúng ta đối trị tâm cống cao ngã mạn vừa là phương pháp giúp chúng ta rèn luyện thân thể rất tốt. Khi chúng ta ngoài 60 tuổi, cơ thể của chúng ta đã dần trở nên bất thường, hiện tại, tôi chỉ lái xe được dưới 200km. Sáng nay, khi tôi lạy Phật, tôi cảm thấy khớp tay đau, đây là biểu hiện của việc xương khớp bị suy thoái.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, Tâm Bồ Đề là gì? Trong cuộc sống thường ngày, làm thế nào để phát được Tâm Bồ Đề?”**.

Hòa Thượng nói: **“Đại sư Ngẫu Ích trong “Di Đà Yếu Giải” nói được rất rõ ràng, tâm chân thật cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc chính là tâm vô thượng Bồ Đề. Từ xưa đến nay, Tổ Sư Đại Đức đều chưa từng có cách nói này, Tổ Sư Ấn Quang vô cùng tán thán cách nói này của Đại sư Ngẫu Ích”**.

Nếu chúng ta phải có tâm cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta làm viên mãn mọi sự mọi việc ở thế gian nhưng không dính mắc ở trong tâm. Đại Sư Ấn Quang là vị Tổ thứ 13, Đại sư Ngẫu Ích là vị tổ thứ 9 của pháp môn Tịnh Độ.

Hòa Thượng nói: **“Có rất nhiều lão ông, lão bà ở quê không biết chữ, cả một đời đều không nghe giảng Kinh, nói pháp, nhưng khi gặp được pháp sư dạy câu “A Di Đà Phật” thì họ liền lão thật mà niệm mấy chục năm và chân thật vãng sanh, tướng lành hy hữu. “Kinh Vô Lượng Thọ” nói: “Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm”. Họ không hiểu Tâm Bồ Đề là gì thế nhưng họ chân thật phát ra tâm vô thượng Bồ Đề, họ chân thật vạn duyên buông bỏ, một lòng một dạ niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ”. Họ đã vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc gặp được Phật A Di Đà vậy thì ai nói họ là không phát tâm Bồ Đề? Đại sư Ngẫu Ích đã nói một cách đơn giản nhưng rõ ràng, thiết yếu”**.

Chúng ta phải tâm tâm, niệm niệm nghĩ đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, ở thế gian, chúng ta làm mọi việc một cách tốt nhất, làm ra biểu pháp nhưng làm xong thì chúng ta quên.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, có một gia đình có năm người, năm người cảm thấy đời sống ở thế gian quá thống khổ, họ ước hẹn cùng nhau niệm Phật vãng sanh nên họ đào lỗ tự chôn nửa người và cùng niệm Phật. Ban đầu, những người hàng xóm nghe tiếng niệm Phật của họ rõ ràng nhưng cho rằng họ đang làm pháp hội nên không ai để ý. Mấy ngày sau, khi hàng xóm không nghe thấy âm thanh gì nữa, hàng xóm mở cửa ra thì đã thấy năm người này đã chết. Họ làm cách này thì có được vãng sanh không?”*.

Hòa Thượng nói: *“Sự việc này không nên khích lệ, đây là một phương pháp không chánh đáng, không có người nào dẫn dắt việc này, việc họ có thể vãng sanh hay không thì rất khó nói. Chúng ta xem họ có tín nguyện kiên định hay không? Nếu như họ có tín nguyện kiên định thì họ không cần phải làm như vậy. Loại phương pháp tu hành như vậy sẽ dẫn đến sự nghị luận của mọi người và tổn hại đến hình tượng của Phật pháp cho nên chúng ta không tán thán phương pháp này!”*.

Nếu những người học Phật đều chọn cách này thì tương lai Phật pháp sẽ ra sao? Phật pháp sẽ không có người truyền thừa, tiếp nối. Ngày nay, chúng ta có thể tiếp nhận Tịnh Độ thuần chánh vì cả cuộc đời Hòa Thượng Tịnh Không đã tích cực hoằng truyền Phật pháp. Hòa Thượng Hải Hiền đã làm ra tấm gương cho chúng ta, Ngài tích cực lao động tạo ra của cải, vật chất cứng dường xã hội đại chúng. Nếu các Ngài không làm ra biểu pháp thì chúng ta sẽ không có tấm gương .

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta tu hành nhất định phải như lý như pháp, chúng ta làm theo cách nghĩ của riêng mình thì đại chúng xã hội sẽ hiểu lầm cách tu của nhà Phật”*. Ngày nay, nhiều người không tu hành đúng như lý, như pháp, Hòa Thượng Tịnh Không đã làm ra tấm gương cho chúng ta. Hòa Thượng học niệm Phật với Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Ngài một đời niệm Phật, hoằng truyền pháp môn Tịnh Độ. Pháp duyên của Hòa Thượng vô cùng thù thắng, trong suốt cuộc đời, Ngài luôn nhắc về những người Thầy của mình, Ngài tuyệt đối *“y giáo phục hành”*, không dám thêm bớt một lời nào! Ngày nay, chúng ta thường làm nhiều hơn hoặc ít hơn những lời dạy của Thầy. Chúng ta làm nhiều hơn so với những lời Thầy dạy là chúng ta cho rằng chúng ta tài năng hơn, chúng ta có tâm *“cống cao ngã mạn”*. Chúng ta làm ít hơn so với những lời Thầy dạy là chúng ta lười biếng, chệnh mảng.

Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, chúng ta chỉ cần y theo lời dạy của Ngài, Ngài làm như thế nào thì chúng ta chỉ cần làm theo Ngài. Mỗi ngày, chúng ta cố gắng làm giống hơn, xiết chặt hơn một chút so với lời dạy của Hòa Thượng. Hiện tại, tôi cảm thấy việc này không quá khó! Ngày trước, tôi cảm thấy khó tan nhạt đối với ngũ dục

“*tài, sắc, danh, thực, thù*”, hiện tại, tôi đã cảm thấy tan nhạt với mọi sự, mọi việc. Tôi đã đối trị với việc ăn, uống, ngủ, nghỉ, dần dần tan nhạt với tài, sắc.

Hòa Thượng Hải Hiền đã có 92 năm niệm Phật, Hòa Thượng Tịnh Không cũng có thời gian tu hành lâu dài. Nếu chúng ta có thời gian tu hành lâu dài, chúng ta ngày càng xiết chặt hơn để đối trị tập khí, phiền não thì việc chúng ta có thể vãng sanh là không khó! Khi chúng ta có tuổi, chúng ta nhận ra mọi sự, mọi việc một cách rõ ràng thì chúng ta sẽ không “*đua đòi*” như ngày trước. Chúng ta tu hành như lý, như pháp, trải qua năm tháng thì chúng ta nhất định sẽ có được thành tựu.

Một lần, khi tôi đi giảng ở Việt Trì, có một cụ 91 tuổi nói, lần đầu tiên các cụ được nghe tôi giảng. Tôi lấy ghế mời các cụ ngồi nhưng các cụ kiên quyết từ chối. Một cụ nói: “*Con tuy không có học nhưng con cũng biết lễ phép, Thầy tuy nhỏ tuổi nhưng Thầy đến giảng đạo cho con nghe, con không được phép ngồi ghế!*”. Nếu các cụ được dạy niệm Phật thì các cụ sẽ chân thật niệm Phật, mong cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Ngài Ngẫu Ích Đại Sư đã nói: “***Một lòng một dạ cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc chính là tâm vô thượng Bồ Đề***”.

Chúng ta có quá nhiều mong cầu nên mong cầu thứ yếu lấn át mong cầu trọng yếu. Mong cầu trọng yếu chính là vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Việc hoằng truyền Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền cũng quan trọng nhưng chỉ là thứ yếu. Khi Hòa Thượng có tuổi, Ngài giao phó việc hoằng truyền cho người khác, để Ngài chuyên tâm niệm Phật. Đây là Ngài buông xuống việc thứ yếu để chuyên tâm cho việc trọng yếu. Khi chúng ta sức tàn, hơi kiệt mà chúng ta vẫn canh cánh những việc thứ yếu thì chúng ta sẽ không thể vãng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta buông xả trên tâm chứ không phải buông xả trên sự***”. Trên sự chúng ta làm đến mức tốt nhất, làm ra được tấm gương cho người, trên tâm chúng ta chỉ có một câu “***A Di Đà Phật***”. Đây là chúng ta tu hành đúng như lý như pháp. Chúng ta không tu hành đúng như lý, như pháp thì chúng ta cố gắng cả cuộc đời cũng không có thành tựu. Có người cả đời niệm Phật, làm việc thiện nhưng tâm vẫn dính mắc nên họ vẫn ra đi trong mơ mơ, hồ hồ. Chúng ta mơ mơ, hồ hồ mà ra đi thì chúng ta nhất định về thế giới mơ mơ, hồ hồ. Chúng ta minh minh, bạch bạch thì chúng ta mới về được thế giới minh minh, bạch bạch. Chúng ta may mắn được tiếp nhận pháp của Hòa Thượng Tịnh Không, cả cuộc đời Ngài đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, chúng ta chỉ cần nhìn vào tấm gương của Ngài để thực tiễn trong việc tu hành của chính mình. Đây là chúng ta đúng như lý, như pháp.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!